

31986L0362

7.8.1986

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 221/37

DYREKTYWA RADY**z dnia 24 lipca 1986 r.****w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni**

(86/362/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

pestycydy te oraz substancje im towarzyszące mogą stanowić zagrożenie dla środowiska;

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

niektóre Państwa Członkowskie w celu uporządkowania zagadnień związanych z tymi zagrożeniami ustaliły maksymalny poziom dla niektórych pozostałości pestycydów w ziarnie i w słomie zbóż;

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Społeczno-Ekonomicznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

różnice jakie istnieją między Państwami Członkowskimi w stosunku do dopuszczalnych maksymalnych poziomów pozostałości pestycydów mogą sprzyjać powstawaniu ograniczeń w handlu, co będzie przeszkadzać swobodnemu przepływowi towarów we Wspólnocie;

produkcja roślinna odgrywa bardzo ważną rolę we Wspólnocie;

na plony z tej produkcji ciągle oddziałują różne organizmy szkodliwe, w tym chwasty;

ochrona roślin i produktów roślinnych jest absolutnie niezbędna, nie tylko w celu zapobiegania spadkowi plonów lub uszkodzeniom zebranych plonów, lecz także celem zwiększenia wydajności rolnictwa;

z tego powodu w fazie początkowej powinny być ustalone maksymalne poziomy pozostałości niektórych substancji biologicznie czynnych w zbożach, przestrzegane przy wprowadzaniu tych produktów do obrotu;

jedną z najważniejszych metod ochrony roślin i produktów roślinnych przed organizmami szkodliwymi jest stosowanie chemicznych pestycydów;

ponadto przestrzeganie maksymalnych poziomów pozostałości zapewni swobodny obieg zbóż i właściwą ochronę zdrowia konsumentów;

pestycydy te cechuje korzystny wpływ na wielkość produkcji roślinnej, jednakże z uwagi na ich toksyczność mogą one wykazywać niekorzystne działania uboczne;

duża liczba tych pestycydów oraz ich metabolity lub produkty rozkładu mogą wywierać szkodliwy wpływ na konsumentów produktów roślinnych;

jednocześnie należy umożliwić Państwom Członkowskim autoryzowanie monitorowania poziomów pozostałości pestycydów w zbożach produkowanych i konsumowanych na ich terytoriach poprzez system pomiarów odpowiednich środków, tak aby uzyskać stopień zabezpieczenia równoważny z tym, który jest rezultatem ustanowionych norm;

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 z 6.3.1980, str. 14.⁽²⁾ Dz.U. C 28 z 9.2.1981, str. 64.⁽³⁾ Dz.U. C 300 z 18.11.1980, str. 29.

w wyjątkowych wypadkach, szczególnie gdy chodzi o ulatniające się płyny lub fumiganty, należy upoważnić Państwa Członkowskie do dopuszczenia wyższych maksymalnych norm od ustanowionych dla produktów nie przeznaczonych do natychmiastowego spożycia, pod warunkiem że sprawdzi się, czy produkty te są rzeczywiście niedostępne dla użytkownika lub konsumenta, dopóki zawarte w nich pozostałości przekraczają dopuszczalny maksymalny poziom;

nie jest konieczne stosowanie niniejszej dyrektywy w stosunku do produktów przeznaczonych na wywóz do państw trzecich do produkcji artykułów innych niż środki spożywcze lub z przeznaczeniem do siewu;

Państwom Członkowskim powinno się zezwalać na okresowe zmniejszanie ustanowionych norm, o ile okaże się, że są one niebezpieczne dla zdrowia ludzi lub zwierząt;

jest właściwym w takim przypadku ustanowić ścisłą współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin;

w celu zagwarantowania zgodności z niniejszą dyrektywą, gdy dane produkty są wprowadzane do obrotu, Państwa Członkowskie muszą przewidzieć odpowiednie środki kontroli;

przyjęte w Wspólnocie metody pobierania próbek i analizy pozostałości powinny być tak opisane, aby mogły być uznane jako zalecane do stosowania;

metody pobierania próbek i analizy należą do zagadnień technicznych i naukowych, które powinny być ustalone w drodze ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin;

Państwa Członkowskie powinny sporządzać roczne sprawozdania dla Komisji o rezultatach ich środków kontroli w sposób umożliwiający zebranie informacji dotyczących poziomu pozostałości pestycydów w zbożu ze wszystkich państw Wspólnoty;

Rada powinna ponownie rozpatrzyć niniejszą dyrektywę przed dniem 30 czerwca 1991 r. w celu osiągnięcia we Wspólnocie jednolitego systemu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejszą dyrektywę stosuje się do produktów wymienionych w załączniku I, jeśli produkty te mogłyby zawierać pozostałości pestycydów wymienionych w załączniku II, bez uszczerbku dla przepisów zawartych w dyrektywie Rady 74/63/EWG z dnia 17 grudnia 1973 r. w sprawie ustalenia najwyższych dopuszczalnych poziomów substancji i produktów niepożądanych w paszach ⁽¹⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 86/354/EWG ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 38 z 11.2.1974, str. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 212 z 2.8.1986, str. 27.

Artykuł 2

1. Dla celów niniejszej dyrektywy przez „pozostałości pestycydów” rozumie się pozostałości pestycydów i ich metabolitów oraz produktów ich rozkładu dla produktów wymienionych w załączniku II, które występują w produktach określonych w art. 1.

2. Dla celów niniejszej dyrektywy przez „wprowadzenie do obrotu” rozumie się wszelkie formy dostawy odpłatnej bądź bezpłatnej produktów określonych w art. 1.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby produkty określone w art. 1 od momentu wprowadzenia ich do obrotu nie stanowiły zagrożenia dla zdrowia człowieka z powodu zawartości pozostałości pestycydów.

2. Państwa Członkowskie nie mogą zabraniać lub utrudniać wprowadzenia do obrotu na ich obszarze produktów wymienionych w art. 1 na podstawie tego, że zawierają one pozostałości pestycydów, o ile ilość tych pozostałości nie przekracza maksymalnych poziomów wyszczególnionych w załączniku II.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie ustanowią, aby produkty wymienione w art. 1 od momentu wprowadzenia do obrotu nie zawierały pozostałości pestycydów wyższych od norm wyszczególnionych w załączniku II.

2. Państwa Członkowskie podejmą wszystkie niezbędne środki zapewniające zgodność z maksymalnymi poziomami ustanowionymi zgodnie z ust. 1, co najmniej przez kontrolę pobierania próbek.

Artykuł 5

1. W przypadku produktów wymienionych w art. 1, innych niż przywożone z państw trzecich lub przeznaczone dla innych Państw Członkowskich, Państwa Członkowskie mogą pomimo art. 4 kontynuować stosowanie obowiązującego na ich terytorium systemu monitorowania obecności pozostałości pestycydów i innych substancji dla uzyskania efektu odpowiadającego poziomom pozostałości ustanowionym w załączniku II oraz określić stopień narażenia ludności na pozostałości zawarte w pokarmach niezależnie od ich źródła. Takie środki uwzględniają systematyczne reprezentatywne pomiary pozostałości tych pestycydów w typowej diecie.

2. Państwa Członkowskie poinformują inne Państwa Członkowskie i Komisję o każdym stosowaniu ust. 1.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie mogą dopuścić obecność większych ilości pestycydów w produktach wymienionych w art. 1 od tych, które wymienione są w załączniku II część B, z zastrzeżeniem, że produkty te nie są przeznaczone do bezpośredniego spożycia i że właściwy system kontroli zapewni, że nie są one dostępne dla użytkownika lub konsumenta, o ile podlegają tego typu bezpośrednim dostawom, dopóki pozostałości przekraczają maksymalne poziomy określone w części B. Państwa Członkowskie poinformują inne Państwa Członkowskie i Komisję o podjętych środkach. Środki te powinny być stosowane do wszystkich produktów, niezależnie od źródła ich pochodzenia.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie przedłożą Komisji przed 1 sierpnia każdego roku sprawozdanie na temat rezultatów oficjalnych kontroli, prowadzonego monitoringu i innych środków podjętych w czasie poprzedniego roku na podstawie art. 4 i, w danym wypadku, art. 5.

Artykuł 8

1. Metody pobierania próbek i analizy niezbędne do prowadzenia kontroli, monitoringu i innych środków działania przewidziane w art. 4 i, stosownie do danego przypadku, z art. 5, będą ustalone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 12. Istnienie metod analitycznych uznanych przez Wspólnotę i używanych w sprawach spornych nie powinno wykluczać stosowania przez Państwa Członkowskie innych naukowo ważnych metod, pozwalających osiągnąć porównywalne wyniki.

2. Państwa Członkowskie poinformują inne Państwa Członkowskie i Komisję o innych metodach stosowanych zgodnie z ust. 1.

Artykuł 9

1. Jeśli Państwo Członkowskie uzna, że najwyższy dopuszczalny poziom określony w załączniku II naraża na niebezpieczeństwo zdrowie ludzi i że w związku z tym należy podjąć szybkie działania, to może ono okresowo obniżyć poziom na swoim terytorium. W takim przypadku niezwłocznie powiadamia ono pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję o podjętych środkach, załączając ich uzasadnienie.

2. O ile zaistnieje sytuacja określona w ust. 1, podjęta zostanie decyzja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13, stwierdzająca czy najwyższe dopuszczalne poziomy określone w załączniku II powinny być zmienione. Do czasu podjęcia decyzji przez Radę lub Komisję zgodnie z wyżej wspomnianą procedurą Państwo Członkowskie może utrzymać środki, które wprowadziło.

Artykuł 10

Bez uszczerbku dla przepisów art. 9 zmiany najwyższych dopuszczalnych poziomów określonych w załączniku II będące rezultatem rozwoju wiedzy naukowej lub technicznej są przyjmowane przez Radę stanowiącą większością kwalifikowaną na wniosek Komisji.

Artykuł 11

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji przyjmuje, w drodze dyrektyw, każdy nowy wykaz produktów albo nowy wykaz pozostałości pestycydów w produktach wymienionych w art. 1 oraz ich wartości maksymalne.

Artykuł 12

1. W przypadkach gdy ma być stosowana procedura ustalona w niniejszym artykule, przewodniczący Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin (zwanego dalej „Komitetem”) niezwłocznie przedstawia dane zagadnienie na forum Komitetu, czyniąc to albo z własnej inicjatywy, albo też na prośbę jednego z Państw Członkowskich.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich są wazone zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy przyjąć. Komitet przedstawia swoją opinię na temat tego projektu w terminie ustalonym przez przewodniczącego, uwzględniając stopień pilności sprawy. Opinie przyjmuje się większością 54 głosów.

4. Jeśli podjęte środki są zgodne z opinią Komitetu, Komisja przyjmuje je niezwłocznie. Jeśli przewidywane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub jeżeli opinia nie została wydana, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie propozycję dotyczącą środków, które mają być podjęte. Rada przyjmuje środki kwalifikowaną większością głosów.

Jeśli Rada nie przyjęła żadnych środków w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym dana sprawa została jej przedstawiona, Komisja przyjmuje proponowane środki, chyba że Rada zagłosowała zwykłą większością głosów przeciwko tym środkom.

Artykuł 13

1. W przypadkach gdy ma być stosowana procedura ustalona w niniejszym artykule, przewodniczący niezwłocznie przedstawia dane zagadnienie na forum Komitetu, czyniąc to albo z własnej inicjatywy, albo też na wniosek Państwa Członkowskiego.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich są wazone zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet przedstawia swoją opinię na temat tego projektu w terminie ustalonym przez przewodniczącego uwzględniając stopień pilności sprawy. Opinie przyjmuje się większością 54 głosów.

4. Jeśli podjęte środki są zgodne z opinią Komitetu, Komisja przyjmuje je niezwłocznie. Jeśli przewidywane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub jeżeli opinia nie została wydana, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie propozycję dotyczącą środków, które mają być podjęte. Rada przyjmuje środki kwalifikowaną większością głosów.

Jeśli Rada nie przyjęła żadnych środków w terminie 15 dni od dnia, w którym dana sprawa została jej przedstawiona, Komisja przyjmuje proponowane środki, chyba że Rada zagłosowała zwykłą większością głosów przeciwko tym środkom.

Artykuł 14

Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do produktów wymienionych w art. 1, jeśli można ustalić co najmniej na podstawie właściwych dowodów, że są one przeznaczone na:

- a) wywóz do państw trzecich;
- b) wytwarzanie produktów innych niż środki spożywcze;
- c) siew.

Artykuł 15

W celu poprawy wspólnotowego systemu wprowadzonego niniejszą dyrektywą Rada na podstawie sprawozdania Komisji, dołączając, o ile jest to właściwe, odpowiednie propozycje, bada ponownie niniejszą dyrektywę najpóźniej w dniu 30 czerwca 1991 r.

Artykuł 16

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej w dniu 30 czerwca 1988 r.

Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 1986 r.

W imieniu Rady

A. CLARK

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Pozycja WTC	Wyszczególnienie
ex 10.01	Pszenica
10.02	Żyto
10.03	Jęczmień
10.04	Owies
ex 10.05	Kukurydza
ex 10.06	Ryż niełuskany
ex 10.07	Gryka, proso, ziarna sorgo, pszenżyto i inne zboża

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ A

Pozostałości pestycydów	Maksymalne poziomy w mg/kg (ppm)
1. aldryna	} sama lub kombinowana, wyrażona jako dieldryna (HEOD)
2. dieldryna (HEOD)	
3. wszystkie nieorganiczne bromki, w postaci jonów Br	50
4. karbaryl	1 : ryż 0,5: inne zboża
5. chlordan (suma izomerów cis- i trans-)	0,02
6. DDT (suma izomerów DDT-, TDB- i DDE- wyrażone jako DDT)	0,05
7. diazynon	0,05
8. dwubromek etylenu	0,01 ⁽¹⁾
9. dichlorfos	2
10. endosulfan (suma izomerów alfa i beta i siarczuanu endosulfanu wyrażone jako endosulfan)	0,2: kukurydza 0,1: inne zboża
11. endryna	0,01
12. heptachlor (suma heptachloru i epoksydu heptachloru wyrażone jako heptachlor)	0,01
13. heksachlorobenzan (HCB)	0,01
14. heksachlorocyklobenzan (HCH)	} suma
14.1. izomer alfa	
14.2. izomer beta	
14.3. izomer gamma (lindan)	0,1 ⁽²⁾
15. malation (suma malatiomu i malaoksonu wyrażone jako malation)	8
16. fosfamidon	0,05
17. pyretryny (suma pyretryny I i II, cyneryny I i II i jazmoliny I i II)	3
18. trichlorfon	0,1

⁽¹⁾ W czasie okresu przejściowego upływającego najpóźniej w dniu 30 czerwca 1991 r. Państwa Członkowskie, których władze kontrolujące są jak dotychczas niezdolne rutynowo określać pozostałości na poziomie 0,01 mg/kg, mogą używać metod z limitem określania nieprzekraczającym 0,05 mg/kg.

⁽²⁾ Począwszy od dnia 1 stycznia 1990 r.

CZĘŚĆ B

Pozostałości pestycydów	Maksymalny poziom w mg/kg (ppm)
1. bromometan	0,1
2. dwusiarczek węgla	0,1
3. tetrachlorek węgla	0,1
4. wodorocyjanek i inne cyjanki wyrażone jako wodorocyjanek	15
5. fosforowódór i inne fosforki wyrażone jako fosforowódór	0,1